

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 72 28 24 00

Sagsnr.
2020 - 10399

Doknr.
326637

Dato
03-11-2020

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har d. 26. oktober 2020 stillet følgende spørgsmål nr. 40 (alm. del) til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 40:

”Finder ministeren det tilfredsstillende, at der er 56 kommuner uden en borgerrådgiver? Spørgsmålet stilles i forlængelse af artiklen ”56 kommuner er uden borgerrådgiver: Retssikkerhed på spil, advarer Justitia” i Politiken den 23. oktober 2020.”

Svar:

Det er efter den kommunale styrelseslov frivilligt for den enkelte kommunalbestyrelse, om den vil oprette en borgerrådgiverfunktion.

En borgerrådgiver er i den kommunale styrelseslov beskrevet som en funktion direkte under kommunalbestyrelsen, som kun kan varetage opgaver vedrørende rådgivning og vejledning af borgerne samt vedrørende tilsyn med kommunens administration.

Jeg finder det umiddelbart interessant, at kommuner med en borgerrådgiver i 2019 ifølge det oplyste i artiklen gennemsnitligt havde færre omgørelser af klagesager i Ankestyrelsen end kommuner uden en borgerrådgiver. Dog hæfter jeg mig også ved, at forskellen ifølge Justitias rapport er positiv, men mindre markant. Den gennemsnitlige omgørelsesprocent for kommuner med en borgerrådgiverordning var således 33,5 procent, mens den i kommuner uden en borgerrådgiverordning var 35,6 procent. Jeg er, som jeg også tidligere har tilkendegivet det, også åben for at se nærmere på området med borgerrådgivere.

Når det er sagt, er det, jeg er mest optaget af, imidlertid ikke, om kommunerne har valgt at have en borgerrådgiver. Det, jeg er mest optaget af, er derimod, at kommunerne træffer korrekte afgørelser, leverer en ordentlig og grundig sagsbehandling inden for lovgivningens rammer og yder borgerne den hjælp og service, de har ret til.

Det er den enkelte kommunalbestyrelses ansvar, at kommunen sikrer borgerne den retssikkerhed og yder den service, de har krav på. Dette ansvar kan kommunalbestyrelsen vælge at løfte på mange måder, hvoraf oprettelsen af en borgerrådgiverfunktion er ét redskab i værktøjsskassen, som bestemt kan være relevant. Men arbejdet i den kommunale forvaltning kan også kvalitetssikres på andre måder. Og det er det, der er vigtigt, mere end midlet hvormed det opnås.

Endelig synes jeg, at det bør bemærkes, at borgerrådgiverordningen blev indført ved en lovændring i 2009. I 2014 havde 24 kommuner en borgerrådgiver. I dag er tallet 42 og fortsat stigende. Det synes jeg er værd at notere.

Med venlig hilsen
Astrid Krag